

Lucy Stevenson Ewell
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i Nicaragua.

Vanessa vinkade hej då till Mami (mamma) och gick in i kyrkan. Några av hennes vänner var redan här! Hon älskade primäraktiviteter.

Syster Fonseca höll på att göra i ordning ett pysselbord. Där fanns band, färgade snören och

klistermärken. Vanessa kunde knappt vänta tills hon fick veta vad de skulle göra!

Efter bönen gav syster Fonseca dem några instruktioner. "I dag ska vi göra presentpåsar. Ni kan ge dem till någon ni älskar." Hon gav varje barn en brun papperspåse.

Vanessa såg fram emot att börja dekorera. Hon valde ett gult klistermärkes hjärta och satte det på framsidan av påsen.

Sedan vek Vanessa ett papper till ett kort. "Du är ett Guds barn", skrev hon. Hon ritade mängder av stjärnor och hjärtan på kortet.

Syster Lopez delade ut några kakor och muffins som de kunde lägga i sina påsar. Vanessa lade i kortet också. Perfekt!

Snart kom Mami för att hämta henne. "Titta!" Vanessa höll upp sin påse så att Mami kunde se den. "Jag ska ge den till någon som är speciell."

"Jättefin!" sa Mami. "Vem ska du ge den till?"

"Jag vet inte", sa Vanessa. "Jag vill ge den till någon som behöver kärlek." Sedan fick Vanessa en idé. "Kan vi ta en promenad och hitta någon att ge den till?"

"Visst", sa Mami. "Kom så går vi!"

Vanessa höll Mami i handen och höll kärlekspåsen i den andra handen. De gick in på en lugn gata. *Kanske finns det någon här som behöver kärlek*, tänkte Vanessa.

Men medan de gick där rynkade Vanessa på pannan. Det fanns ju ingen på gatan!

"Vi provar med den här vägen." Mami ledde in Vanessa på en annan väg. Men det var ingen som var ute här heller.

Vanessa suckade. "Vad ska vi göra?" frågade hon.

"Du kan väl be en bön inom dig", sa Mami. "Be din himmelske Fader att vägleda dig till någon som du kan hjälpa."

De kom till en annan gata och Vanessa bad en tyst bön. *Himmelske Fader, hjälp mig att hitta någon som behöver kärlek.*

Några minuter senare såg Vanessa en liten pojke som gick på trottoaren.

Vanessas ansikte lystes upp i ett leende. "Hej", sa hon till honom. "Jag skulle vilja ge den här till dig." Vanessa höll fram påsen.

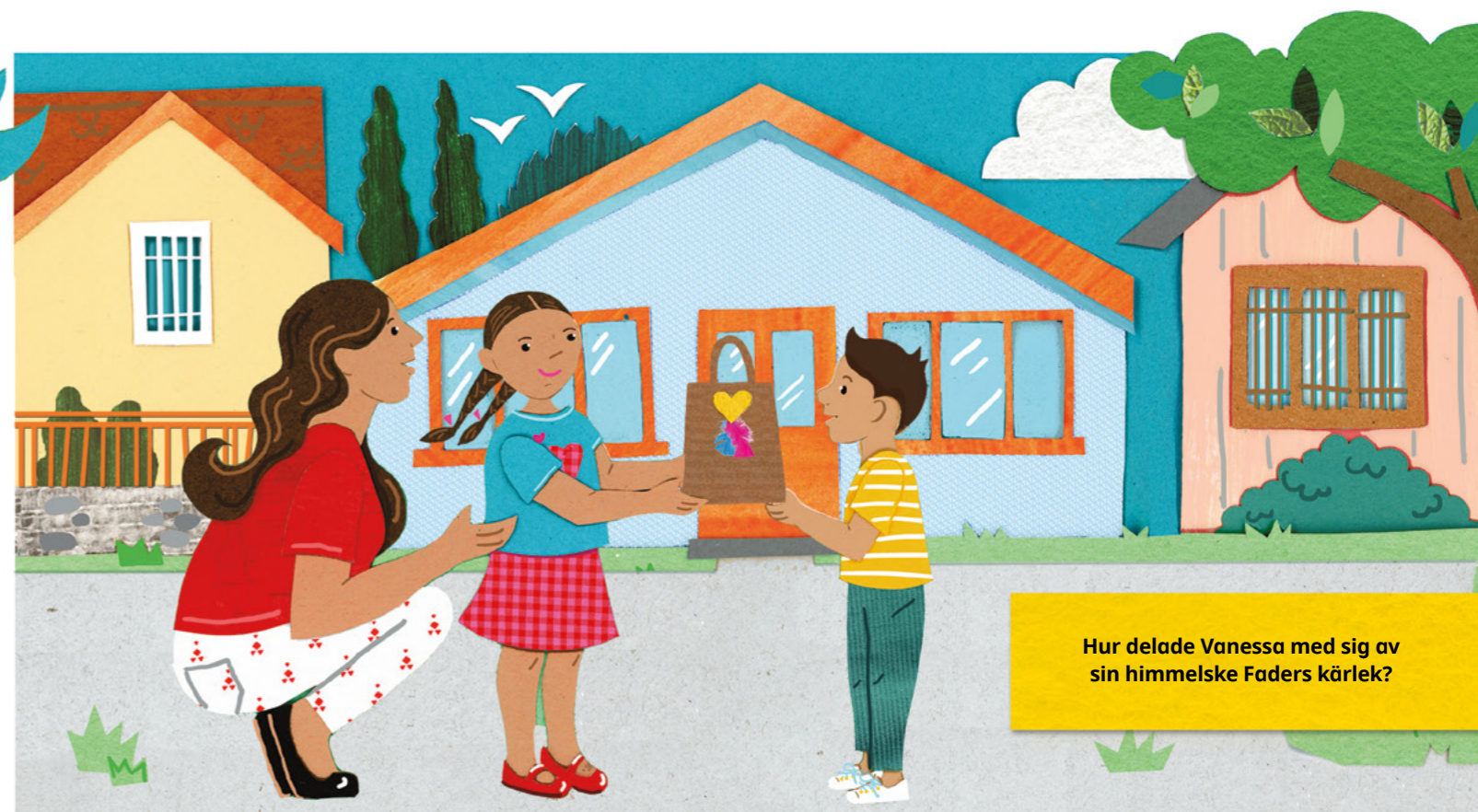
Först såg pojken förvirrad ut.

"Det är okej. Du kan ta den", sa Mami mildt.

Sakta sträckte pojken fram handen och tog påsen. Ett stort leende spred sig över hans ansikte.

"Jag gjorde den till dig med mycket kärlek", sa Vanessa.

Vanessa kände sig glad när hon såg pojken springa tillbaka till sitt hus. Hon visste att han var speciell för vår himmelske Fader. ●

ILLUSTRATIONER: VICKY SCOTT

Hur delade Vanessa med sig av sin himmelske Faders kärlek?